

Головачова К. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Взагалі стратегія – комплекс дій, спрямованих для досягнення поставлених цілей шляхом розподілу ресурсів підприємства, а саме розроблення планів досягнення цілей, в яких містяться можливості підприємства [2].

Інноваційний розвиток це невід’ємна складова всіх сфер життєдіяльності людства, насамперед, підприємства як його первинної ланки. Значення інноваційного розвитку для підприємств полягає в тому, що завдяки нововведенням можна зробити продукцію конкурентоспроможною [4].

Головною складовою стратегії інноваційного розвитку є інноваційна політика підприємства. Вона представляє собою форму стратегічного управління, що визначає мету та умови здійснення інноваційної діяльності підприємства, які направлені на забезпечення його конкурентоспроможності [5].

Дані Євростату та Національного наукового фонду США про частку високо- та середньо високотехнологічного секторів у виробництві промислової продукції за 2016 році показані у табл. 1.

Таблиця 1. Динаміка виробництва промислової продукції

Країна	Високотехнологічний сектор, %	Середньо високотехнологічний сектор, %	ВВП на душу населення, \$
Швейцарія	14,6	21,3	76 667,4
Ізраїль	38	12,6	34 134,8
Південна Корея	21	33,4	26 152
Німеччина	3,7	28	46 747,2
Чехія	4,2	42	22 779,3
Україна	2,9	10,9	2 991,6

Отже, як видно з таблиці найбільша частка високотехнологічного сектору у виробництві промислової продукції припадає Ізраїлю – 38 %, а в середньо технологічному секторі – перше місце займає Південна Корея – 42 %, щодо ВВП на душу населення, то він найбільший у Швейцарії – 76 667 \$, а найменший в Україні – 2 991,6 \$, що свідчить про низький рівень життя населення України.

В основі впровадження стратегії інноваційного розвитку повинні бути стратегічні управлінські рішення, спрямовані на перспективу, в покращенні зміни середовища і пов'язані з залученням істотних матеріальних ресурсів [2].

У 2017 році скоротилась кількість промислових підприємств, що займались інноваційною діяльністю, на 9% порівняно з 2016 роком до 16,2% усіх підприємств промисловості, таким чином спостерігається негативна динаміка обсягу підприємств у 2017 р., що займались нововведеннями

Глобалізація та сучасні технології зв'язку надають умови для формування та розвитку успішних підприємств, які займаються інноваційною діяльністю (незважаючи на технологічну відсталість, низьку купівельну спроможність покупців, а також незручне місце розташування), завдяки включенню у міжнародні ланцюжки створення доданої вартості. Це позитивно впливає на розвиток більшої кількості галузей економіки та надає додаткові можливості для вітчизняних малих і середніх підприємств.

Проблеми учасників інноваційного процесу:

1) нестача фінансування, зокрема державного, через низький ступінь благополуччя держави та інші актуально значимі цінності економічних витрат;

2) мале застосування вченими та малим і середнім бізнесом можливостей щодо участі у міжнародних програмах;

3) відсутність справних комунікацій серед учених і резидентів бізнесу, зацікавленого у формуванні інновацій, відомостей про новітні і поліпшені науково-технічні постанови;

4) недостатня кількість даних про позитивні зразки щодо перетворення ідеї на інноваційний товар;

Напрями і способи розв'язання проблем:

а) підвищення фінансування досліджень на конкурсній основі; ознайомлення з найкращими напрямами формування науки і техніки та інноваційної діяльності;

б) формування територій із значним зосередженням творчих професіоналів

в) формування із залученням всесвітніх фахівців закладів обміну досвідом та державних ресурсів з навчання підприємництву та нововведеннями, насамперед мережі покращення кваліфікації як для педагогів, так і для керівників закладів вищої освіти та наукових установ.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т. В. Основи управління адаптивним інноваційним розвитком підприємства / Т. В. Гринько. – Режим доступу: <http://cyberleninka.ru/article/n/>
2. Дикань Н. В. Менеджмент: навч. посіб. для студентів, аспірантів, викладачів ВНЗ / Н. В. Дикань, І. І. Борисенко. – К., 2008. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/13560615/menedzhment/ponyattya_strategiyi_elementi_rivni_strategiyi_viznachennya_misiyi_firmi
3. Наукова та інноваційна діяльність України. Статистичний збірник / відп. за вип. О. О. Кармазіна. – К. : Державна служба статистики України, 2017. – 140 с.

4. Обстеження інноваційної діяльності в економіці України (за міжнародною методологією) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publnauka_u.htm
5. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36380.pdf>

Д. е. н. Гринько Т. В., Можаровський О. Ю.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЗАХІДНИХ ПРОВІДНИХ КОМПАНІЯХ ЯК ГОЛОВНА ЗАГРОЗА ІСНУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Українські інформаційно-технологічні підприємства формують в економіці країни сектор, що найбільш швидко розвивається поміж інших [1]. За минулі три роки (з 2015 по 2017 роки) українська економіка мала темпи зростання: -9,8%, 2,4%, 2,5%; то ІТ-сектор розвивався увесь час: 9%, 10%, 20%.

І за попередніми прогнозами, двадцятивідсотковий темп зростання було збережено і в 2018 році. На думку деяких експертів з міжнародною репутацією до 2025 року українське ІТ може зайняти 4,65% (у 2017 – 3,34%) ВВП і експортна складова скласти 8,4 мільярди доларів (3,6 на 2017 рік) [2].

Однак, не завжди економічне майбутнє є чітко передбачуваним. Раз від разу у економіці відбуваються потужні зміни – промислові революції.

Усього їх на даний момент нараховують чотири:

1. Перша промислова – використання сили пару.
2. Друга – сталь, електричний струм, двигуни внутрішнього згорання.
3. Третя промислова революція або перша автоматизація – використання комп'ютерів та роботів, що не здатні самостійно навчатися.
4. Четверта промислова або друга автоматизація – використання комп'ютерів, роботів, що здатні самостійно навчатися завдяки великим обсягам даних, що збираються, тобто штучного інтелекту. Саме цей етап зараз і відбувається.

Існують дві концепції штучного інтелекту (далі – ШІ): сильний та слабкий. Сильний – це інтелект подібний до людського, тобто здатний навчитися багатьом різноманітним, між собою непов'язаним речам. Слабкий – це вузькоспеціалізований інтелект.

Сучасне людське суспільство засновано на розподілі праці. І чим далі розвивається суспільство, тим більш стає цей розподіл вузькоспеціалізованим.